

Staatsbosbeheer
Ruijslaan 92 | 1796 AZ De Koog
T 0222-317741
www.staatsbosbeheer.nl

Natuurpad Het Alloo

In het Nationaal Park Duinen van Texel

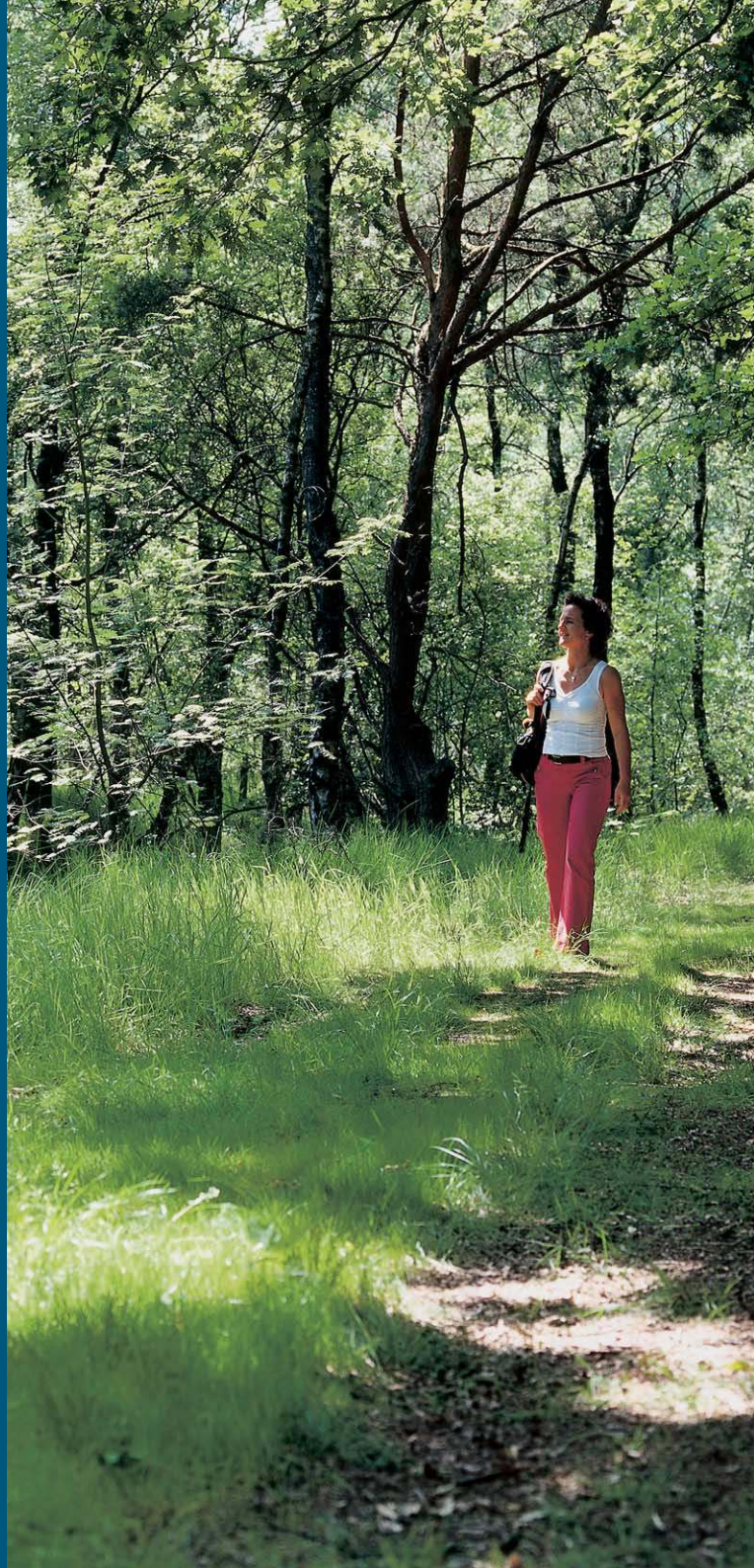
Wandelen

DUINEN VAN TEXEL

Natuurpad Het Alloo

Het natuurpad Het Alloo laat u kennismaken met de natuur van de Texelse duinen. Het pad voert door duin, bos en landbouwgebied. U loopt langs de oevers van een duinrel en passeert bloemrijk grasland waar veel weidevogels broeden. Op het erf van de woongemeenschap het Maartenhuis kunt u een vlindertuin bezoeken. Het 4,5 km lange natuurpad is ook geschikt voor bezoekers in een rolstoel, blinden en slechtzienden. De wandeling kan tot 2,7 km worden ingekort.

1. Een restje duinheide

Tot in de tweede helft van de negentiende eeuw lagen aan de binnenduinrand uitgestrekte natte heidevelden, de zogeheten mientgronden. 'Mient' (of 'meent') betekent gemeenschappelijke weidegrond. Deze vroegere heidevelden zijn voor een groot deel in cultuur gebracht, in het begin door ze om te vormen tot weiland en later ook door er bos aan te planten. In beide gevallen is het gebied eerst ontwaterd. Door deze ontwatering hebben de resterende stukken veel aan natuurwaarde ingeboet. Toch zijn ze nog steeds de moeite waard. Struikheide en kraaiheide zijn beeldbepalend. Dopheide groeit alleen op de vochtigste stukken.

De struikheide is van belang voor de vele insecten die er voedsel zoeken. Als er niet te veel honingbijen in de buurt zijn, kunt u hier veel wilde bijen, hommels en graafwespen zien. Deze soorten steken niet. De kraaiheide is een belangrijke voedselbron voor vogels. Wulpen, houtduiven en spreeuwen eten de zwarte bessen graag. Door zo nu en dan te maaien of te plaggen houdt Staatsbosbeheer de heide in stand en groeit deze niet dicht met bomen. Ook vroeger werd de hei op die manier onderhouden. De gemaaide heide en de plaggen werden onder meer gebruikt als brandstof voor bakkersovens.

2. Jac. P. Thijssse

Dit beeld eert Jac. P. Thijssse, één van de pioniers van de Nederlandse natuurbescherming én voormalig onderwijzer op Texel. Thijssse zag als één van de eersten in hoe belangrijk het is om belangstelling voor de natuur te kweken. Als onbekend onbemind maakt, is kennis van de natuur de basis voor bescherming ervan. Thijssse was een rasverteller, die via

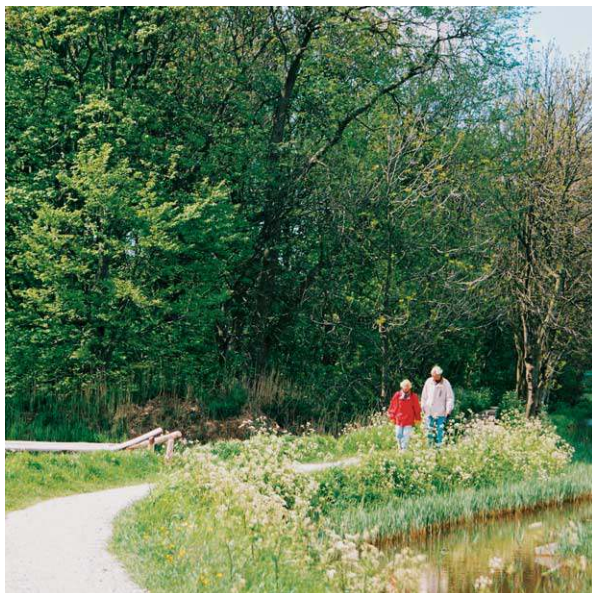
tallose artikelen en boeken de natuur bij mensen in huis bracht. Taeke Friso de Jong maakte dit beeld.

3. Bosstrook

Deze strook bos loopt door tot ten noorden van De Koog. Het gedeelte waar de route doorheen voert is tussen 1928 en 1940 aangeplant. In het open duin zijn dennen geplant, waar later eiken en andere loofbomen tussen zijn gezaaid. Het bos is niet alleen waardevol als wandel- en fietsgebied maar geeft bovendien het dorp beschutting tegen de zeewind. Door regelmatig uitdunnen houdt Staatsbosbeheer het bos vitaal. In de ruimte die zo tussen de bomen ontstaat kunnen zaden kiemen en jonge bomen opgroeien. Wanneer dan later de oude bomen afsterven, staan hun opvolgers er al.

Het Allopad is ook door mensen met een handicap goed te gebruiken.

Rond Het Alloo is een prachtige natuurwandeling uitgezet.

4. Maartenhuis

Het Maartenhuis is een woon- en werkgemeenschap voor mensen met een handicap. Er is een boerderij, een tuinderij, een weverij, een kaarsenmakerij en een houtwerkplaats. De route gaat door de rand van de tuin en via het weiland van de biologische boerderij. Vanwege de schapen die hier kunnen grazen moeten honden aan de lijn. U passeert drie klaphekken.

5. Vlindertuin

Op het terrein van het Maartenhuis is een vlindertuin aangelegd. In de tuin staan planten waarvan de bloemen in trek zijn bij vlinders, temeer omdat de tuin op een luwe plek ligt. Vanaf het natuurpad is de tuin goed te bezoeken.

6. Duinrellen

De sloten langs de Texelse binnenduinrand zijn duinrellen. Ze worden gevoed door kwelwater uit de duinen. Dit water is erg schoon en heeft het hele jaar dezelfde temperatuur wanneer het uit de grond komt. Zulk water is in Nederland zeldzaam.

Er leven dan ook bijzondere planten en dieren. De mogelijkheden voor de natuur zijn door een natuurvriendelijke inrichting nog vergroot. Op verschillende plaatsen hebben de oevers een geleidelijker verloop gekregen. In zo'n brede, vochtige oeverzone kan zich een veelzijdig natuurleven ontwikkelen. Deze duinrel is vanaf de oorsprong bij Ecomare tot hier natuurvriendelijk gemaakt, door samenwerking van waterschap, Staatsbosbeheer, Maartenhuis en bloembollenboeren.

7. Loofhoutsingel

Op veel plaatsen op Texel is aan de westrand van het dennenbos een singel van loofbomen geplant. De singel moest het bos beschermen tegen de wind. Onder deze loofhoutsingels zijn vaak sneeuwkllokjes geteeld. Een deel is achtergebleven en bloeit hier in het vroege voorjaar. Later volgt de boshyacint.

8. De Dennen

Dit bos dankt zijn naam aan de Corsicaanse en Oostenrijkse dennen die hier indertijd als eerste bomen zijn geplant. Dennen groeien goed op plekken waar nog geen bos is. Eiken groeien beter tussen andere bomen. De heidevelden aan de Texelse binnenduinrand zijn vanaf 1898 voor een groot deel ontgonnen. Op grote schaal zijn in die periode 'woeste gronden' veranderd in landbouwgrond. Wanneer de grond daarvoor niet geschikt

was zijn er bomen op geplant om hout te produceren. Inmiddels dient het bos op Texel niet meer voor houtproductie. Staatsbosbeheer werkt aan de ontwikkeling van een zo natuurlijk mogelijk bos, dat zich zelf in stand kan houden. Een bos met veel ruimte voor vogels, paddestoelen, insecten en mossen. Dode bomen spelen daarin een belangrijke rol. Vooral in staande dode bomen kunnen veel insecten leven, die weer voedsel zijn voor vogels als spechten.

9. Alloo

Het Alloo was oorspronkelijk een groot duinmeer. In 1882 is het ontwaterd door er een sloot, de huidige duinrel, naar toe te graven. Hierdoor was het mogelijk om er weilanden te maken. Van het duinmeer bleef toen nog maar een klein meertje over dat later volledig dichtgroeide. Er groeien moerasplanten als waterdrieblad en wateraardbei en er broeden moerasvogels. Enkele jaren geleden heeft Staatsbosbeheer een stuk weiland naast dit moeras weer open gegraven. Dit gedeelte maakte vroeger ook deel uit van het duinmeer. Bijkomend voordeel is dat het open water dicht bij het kijkscherp in de bosrand ligt en wandelaars dus beter zicht hebben op de vogels. Door dit natuurontwikkelingsproject is een grotere overgangszone van nat naar vochtig ontstaan. Dergelijke overgangszones zijn van belang voor veel kenmerkende soorten planten en dieren. Vanwege de grote waarde van de graslanden van het Alloo heeft Staatsbosbeheer het werk zeer zorgvuldig laten uitvoeren. De waterstanden bleven vrijwel hetzelfde, om de vele orchideeën die er staan te behouden.

